

ikke ment, at der var den tilstrækkelige Hjælp i den nugældende Lovgivning, og under Hensyn dertil har det været naturligt at overveje dette Spørgsmaal. Jeg siger det af Hensyn til den Forhandling, der her har fundet Sted, og hvorunder der fremkom Udtalelser bl. a. af de ærede Medlemmer Hr. Hagbart Berg og Hr. Pürschel om det rigtige i at faa fremmet Lovgivningen paa dette Omraade, hvis det skulde vise sig, at de nuværende Bestemmelser ikke var til strækkelig effektive.

Det ærede Medlem Hr. Rode var i sine Udtalelser inde paa et Spørgsmaal angaaende Kullene. Det ærede Medlem talte om, at man ikke havde centraliseret Indkøbene. Hvorfor havde man ikke fulgt Den overordentlige Kommissions Ønske i saa Henseende? Den havde jo tilraadet at gaa hertil. Jeg skal i den Anledning oplyse, at Den overordentlige Kommission afgav en Indberetning under 11. Maj dette Aar, gaaende ud paa dels at sende en Delegation til England for at undersøge Forholdene der — det skete —, dels at sende en Delegation til Amerika for at undersøge Muligheden af at træffe visse Aftaler, der kunde lette Afskibningen til Danmark og samle alle disse forskellige Spørgsmaal. Det skete. Og endelig gik Indberetningen ud paa, at man skulde overveje, hvorvidt man ikke skulde have et Centralindkøb, som man var inde paa i Norge, hvor Staten tager sig af disse Spørgsmaal. Der kom en anden Henvendelse fra Kulfordelingsudvalget. Det resulterede i, at der fra Indenrigsministeriets Side rettedes Henvendelse til de store Importører om at træde sammen i et Fællesudvalg for at overveje Indkøbsforholdene. De dannede tidlig paa Sommeren et saadant Udvalg, og nu træder de sammen og overvejer alle disse forskellige Indkøb. Det er meget muligt, at det ærede Medlem er utilfreds med den Form og vil have det ordnet ganske anderledes statslig med en tvungen Centralisation o. s. v., men jeg har for mit Vedkommende fundet, at det var langt det naturligste at bede de forskellige interesserede saaledes i Fællesskab overveje disse Forhold og søge at fremme dem paa denne frivillige Maade. Det ærede Medlem spurgte ogsaa, hvorfor jeg ikke havde fulgt Industriraadets Forslag om en Kommission angaaende det indenlandske Brændsel. Denne Kommission skulde for det første overveje Spørgsmaalet om Indførelse af andre og bedre Forhold ved Transporten af Tørv, end der

tidligere havde været. Men om dette Spørgsmaal var der ikke nogen Anledning til at nedsætte nogen Kommission; thi Ministeren for offentlige Arbejder og jeg havde allerede paa det Tidspunkt forhandlet om disse Spørgsmaal og var blevet enige om, at de hidtil fulgte Regler var i høj Grad uheldige, og at der derfor burde træffes andre. Det skete ogsaa, og for saa vidt var Andragendet imødekommet. Endvidere skulde Kommissionen overveje Indførelsen af en bedre Udnyttelse af Brunkulslejerne; Statsdriften havde vist sig i høj Grad uheldig, og man skulde derfor søge at faa dette ind i et andet Spor. Det skete gennem de Forhandlinger, der allerede den Gang var i Gang om at faa disse Lejer udlejet til sagkyndige Folk, hvorved de kunde tænkes udnyttet i en ganske anden Grad. Og det viser sig ogsaa at være blevet Tilfældet. Tilbage af de foreslaaede Kommissionsopgaver blev da Spørgsmaalene om en mere rationel Udnyttelse af Tørve-moserne samt Spørgsmaalet om Vind- og Vandkraftens Udnyttelse. Derom vil der blive nedsat et teknisk Udvalg. Jeg har Grund til at vente, at den Fremgangsmaade, der her er fulgt, vil vinde fuld Forstaaelse hos alle sagligt interesserede Parter.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou talte om Rotteloven. Jeg var i sin Tid den første, der gennemførte en Rottelov; og jeg kan sige, at jeg har særdeles megen Sympati for at gaa kraftig frem paa dette Omraade. Jeg skal spørge Kommunalbestyrelserne, om de finder, der nu er Grund til at tage Arbejdet op igen. Meget opmuntrende er det jo ikke, naar man ser, at Landstingets Udvalg angaaende denne Sag ikke en Gang afgav Beretning om sit Arbejde.

Med Hensyn til Arbejdsløshedsunderstøttelsen til Arbejdsmændene i Statens Klitplantager paa de Dage, hvor Arbejdet maa standse paa Grund af Sne, Taage og Regn, kan jeg i al Almindelighed oplyse, at Spørgsmaalet har været overvejet indenfor Arbejdsløsheds-kassernes Ledelse, men man har fundet, at det vilde føre for vidt at gaa ind derpaa, da man mangler den nødvendige Kontrol. Det er ogsaa min Mening.

Det ærede Medlem Hr. Moltesen talte om Tilskuddene til Foreningen til Lærlinges Uddannelse i Haandværk og Industri. Jeg vil gerne sige, at der er jo givet meget betydelige Tilskud hertil. Paa Tillægsbevillingsloven for 1918—1919 er der ekstraordinært givet et Tilskud paa 65 000 Kr., og det aarlige faste Tilskud er af mig foreslaet sat op til 12 000, medens det tidligere kun var 3 500 Kr. Det